

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____

**Виконавчий комітет
Івано-Франківської
міської ради**

вул. М. Грушевського, 21,
м. Івано-Франківськ,
Івано-Франківська область,
76004

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Івано-Франківської міської ради «Про внесення змін в нову редакцію Положення про тимчасове користування окремими елементами благоустрою комунальної власності для розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, літніх торгових майданчиків та збірно-розбірних металевих гаражів», а також документи, надані до нього листом виконавчого комітету Івано-Франківської міської ради від 15.09.2016 № 1770/01-20/17в, та повідомляє.

1. Відповідно до статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 21 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» елементами (частинами) об'єктів благоустрою є, зокрема, покриття площ, вулиць, доріг, проїздів, алеї, бульварів, тротуарів, пішохідних зон і доріжок відповідно до діючих норм і стандартів.

Дані покриття у встановленому порядку можуть використовуватися для розміщення на них тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності.

Згідно з статтею 269 Податкового кодексу України (далі-ПКУ) платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі. Платники єдиного податку звільняються від земельного податку (обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності), крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються платниками єдиного податку першої - третьої груп для провадження господарської діяльності та платниками єдиного податку четвертої групи для ведення сільськогосподарського товаровиробництва.

Земельний податок є обов'язковим платежем (підпункт 14.1.72 пункту 14.1 статті 14 ПКУ). В свою чергу, орендна плата за земельні ділянки державної і комунальної власності теж є обов'язковим платежем, який орендар вносить орендодавцеві за користування земельною ділянкою (підпункт 14.1.136 пункту 14.1 статті 14 ПКУ).

Відповідно платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та безпосередньо землекористувачі, а орендної плати - орендарі земельних ділянок.

У відповідності із підпунктом 14.1.73 пункту 14.1 статті 14 ПКУ землекористувачі - юридичні та фізичні особи (резиденти і нерезиденти), яким відповідно до закону надані у користування земельні ділянки державної та комунальної власності, у тому числі на умовах оренди.

Згідно із підпунктом 14.1.74 пункту 14.1 статті 14 ПКУ земельна ділянка - частина земної поверхні з установленими межами, певним місцем розташування, цільовим (господарським) призначенням та з визначеними щодо неї правами.

Відповідно до пункту 9 статті 79¹ Земельного кодексу України земельна ділянка може бути об'єктом цивільних прав виключно з моменту її формування (крім випадків суборенди, сервітуту щодо частин земельних ділянок) та державної реєстрації права власності на неї.

Базою оподаткування є нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням відповідного коефіцієнта індексації (за умови, що таку оцінку проведено) або площа земельних ділянок, якщо нормативну грошову оцінку не проведено. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, складає 3% від їх нормативної грошової оцінки (стаття 274 ПКУ).

Таким чином, платниками земельного податку, які уклали договір на користування окремими елементами благоустрою комунальної власності для розміщення на них тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, можуть бути виключно суб'єкти господарювання, які не є платниками єдиного податку та використовують землю на підставі укладених та зареєстрованих в установленому порядку договорів сервітуту щодо частин земельних ділянок чи договорів суборенди.

Зважаючи на наведене вище, наявність у розділі 3 Положення про тимчасове користування окремими елементами благоустрою комунальної власності для розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, літніх торгових майданчиків та збірно-розбірних металевих гаражів (далі Положення) пункту 3.5 у запропонованій редакції: «Плата за користування окремими елементами благоустрою комунальної власності для ТС становить суму, зменшену на суму земельного податку в розмірі 1% від нормативної грошової оцінки землі, яку Замовник буде самостійно розраховувати та декларувати до ДПІ в м.Івано-Франківську» - може призвести до шутанини при визначенні конкретних розмірів плати.

Одночасно, рекомендуємо внести зміни (доповнення) до пункту 7.6. Положення щодо визначення структурного підрозділу Виконавчого комітету Івано-Франківської міської ради, що здійснюватиме адміністрування договорів для всесезонних торгових майданчиків (ВТМ) та атракціонів стаціонарних (АС).

2. Аналіз регуляторного впливу до проекту рішення не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308, яка є обов'язковою для застосування розробниками проектів регуляторних актів відповідно до статті 8 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Так, в АРВ розробником не наведено жодних розрахунків, калькуляцій чи будь-яких даних у числовій та монетарній формі.

Також розробником не проаналізовано економічний вплив, який справлятиме проект рішення на ринкове середовище, зокрема, на забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян, а також на баланс інтересів суб'єктів господарювання, громадян, держави.

Окрему увагу при опрацюванні аналізу регуляторного впливу слід звернути на визначення прогностичних показників результативності, які встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути:

- 1) розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта;
- 2) кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта;
- 3) розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта;
- 4) рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб стосовно основних положень регуляторного акта.

З урахуванням викладеного Державна регуляторна служба України пропонує доопрацювати проєкт рішення Івано-Франківської міської ради «Про внесення змін в нову редакцію Положення про тимчасове користування окремими елементами благоустрою комунальної власності для розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, літніх торгових майданчиків та збірно-розбірних металевих гаражів» відповідно до наданих пропозицій та проінформувати Сектор Державної регуляторної служби в Івано-Франківській області про результати розгляду цього листа.

**Голова Державної регуляторної
служби України**

К. М. Ляпіва